

Opinia
o ustawie o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych
(druk nr 392)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa zmierza do poprawy bezpieczeństwa na imprezach masowych, szczególnie sportowych, mając na uwadze przede wszystkim masowe imprezy sportowe o tzw. podwyższonym ryzyku.

Na organizatora imprezy sportowej o podwyższonym ryzyku, odbywającej się na stadionie lub w hali sportowej, zostaje nałożony obowiązek zapewnienia identyfikacji osób biorących udział w imprezie (przez co ma zostać eliminowana anonimowość ułatwiająca łamanie porządku prawnego), wprowadza się także w stosunku do członków służb porządkowych obowiązek legitymowania się ważną licencją pracownika ochrony. Ponadto organizator masowej imprezy sportowej został zobligowany ustawą do określenia w regulaminie miejsca nieprzeznaczonego dla publiczności oraz zasad wstępu dla osób małoletnich (dotychczas było to fakultatywne).

Przed wszystkim jednak ustawa koncentruje się na nowelizacji uregulowań dotyczących przepisów zawartych w rozdziale "Przepisy karne". Wprowadzono zakaz przebywania w miejscach nieprzeznaczonych dla publiczności, zakaz rzucania przedmiotami, które mogą stanowić zagrożenie dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa uczestników imprezy, dodano przepis karny wprowadzający sankcję za niestawiennictwo w jednostce Policji osób, w stosunku do których orzeczono środek karny zakazu wstępu na imprezę masową oraz za niestosowanie się do zakazu wstępu na imprezę masową. Ponadto wprowadzono minimalną wysokość grzywny (1000 zł) za określone w ustawie wykroczenia (dotychczas wysokość grzywny, określona Kodeksem wykroczeń, pozostawała w zakresie decyzji sądu).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Dokonanie nowelizacji ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 909) proponowano w dwóch projektach: w przedłożeniu rządowym (druk sejmowy nr 638) oraz poselskim (druk sejmowy nr 723). W pracach Sejmu oba projekty rozpatrywano wspólnie, uznając, że w wielu punktach są podobne lub zbieżne i zmierzają do osiągnięcia tego samego celu.

III. Uwagi szczegółowe

1. W art. 1 w pkt 5, dotyczącym art. 21 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych zawarto sankcję aresztu *od 10 dni*. W systemie prawnym nie stosuje się takiego określenia sankcji za wykroczenia, przeciwnie - występują sankcje aresztu w wymiarze określonym *do* wskazanej liczby *dni* (np. do 14 dni).

Zważywszy na fakt, że jest to jedyna sankcja za wnoszenie broni, innego niebezpiecznego przedmiotu lub materiału wybuchowego oraz na treść art. 26 Kodeksu wykroczeń, który stanowi: "Nie można wymierzyć kary aresztu lub zastępczej kary aresztu, jeżeli warunki osobiste sprawcy uniemożliwiają odbycie tej kary." (było to podnoszone przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w opinii z dnia 23. 06. 2006 r., do druku nr 638), wyodrębnienie typu kwalifikowanego wykroczenia zawartego w art. 21 ust. 1 (w dotychczasowym stanie prawnym jest to art. 21 ust. 3, w nowelizacji zaś został rozdzielony na art. 21 ust. 1 i 2) może w praktyce nie przynieść zamierzonych skutków. Dlatego wydaje się wskazane dokonanie uzupełnienia o sankcję grzywny.

2. W art. 1 w pkt 5, w art. 21 w redakcji ust. 7 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych brak przyimka "w" przed wyrazem *obiekt* ("zagrożenie dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób przebywających *na terenie lub obiekcie*"), taka redakcja sugeruje błędną gramatycznie formę *na obiekcie*.
3. Art. 1 pkt 5, dotyczący art. 21 ust. 9 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych - budzi wątpliwość, czy będzie dostatecznie jasne w praktyce niedookreślone pojęcie *spiker zawodów sportowych*, a także potoczne określenie *prowokuje* ?
4. W art. 1 w pkt 5, dotyczącym art. 21 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych pominięto przepis zezwalający na orzeczenie przepadku przedmiotów (broni, innych niebezpiecznych przedmiotów, materiałów wybuchowych, wyrobów pirotechnicznych, materiałów pożarowo niebezpiecznych oraz napojów alkoholowych), nawet wtedy, gdy nie są własnością sprawcy. Należy zauważyć, że przepis ten występował w dotychczasowym brzmieniu ustawy, a żaden z dwóch wymienionych wyżej projektów jej

zmian, nie dążył do wyeliminowania tego uregulowania, było ono także zawarte w sprawozdaniu komisyjnym (sejmowy druk nr 1270), przedstawionym do drugiego czytania w Sejmie.

Art. 28 § 2 Kodeksu wykroczeń stanowi: "Środki karne można orzec, jeżeli są one przewidziane w przepisie szczególnym, a orzeka się je, jeżeli przepis szczególny tak stanowi", zaś, zgodnie z art. 28 § 3 Kodeksu wykroczeń, przepadek przedmiotów można orzec, choćby zachodziła okoliczność wyłączająca ukaranie sprawcy.

W związku z powyższym brak tego uregulowania, przy uwzględnieniu celu dokonywania niniejszej nowelizacji, trzeba ocenić jako osłabiający w sposób istotny jej wymowę.

IV. Propozycje poprawek

- 1) w art. 1 w pkt 5, w art. 21 w ust. 1 po wyrazach "od 10 dni" dodaje się wyrazy "albo grzywny nie niższej niż 1000 zł";
- 2) w art. 1 w pkt 5, w art. 21 w ust. 7 wyrazy "na terenie lub obiekcie, na którym" zastępuje się wyrazami "na terenie lub w obiekcie, gdzie";
- 3) w art. 1 w pkt 5, w art. 21 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:
"11. Może być orzeczony przepadek przedmiotów wymienionych w ust. 1-3, chociażby nie stanowiły własności sprawcy.";
- 4) w art. 1 w pkt 7, w art. 22 w ust. 5 wyraz "zobowiązany" zastępuje się wyrazem "obowiązany".

Bożena Langner

Główny specjalista ds. legislacji